

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 3 maj 2019
(OR. en)

9021/19

ECOFIN 468
UEM 139
SOC 346
EMPL 260

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper 2)/rådet
Ärende:	Utkast till Ekofinrådets slutsatser om fördjupade granskningar och genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2018

För delegationerna bifogas utkastet till rådets slutsatser om fördjupade granskningar och genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2018, som godkändes av ekonomiska och finansiella kommittén den 2 maj 2019.

Utkast till Ekofinrådets slutsatser om fördjupade granskningar och genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2018

Ekofinrådet

1. VÄLKOMNAR offentliggörandet av kommissionens landsrapporter, inklusive de fördjupade granskningarna i samband med förfarandet vid makroekonomiska obalanser, i vilka varje medlemsstats ekonomiska politik analyseras och framstegen i genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna för 2018 övervakas, samt VÄLKOMNAR det åtföljande meddelandet med kommissionens slutsatser om fastställandet av obalanser och deras allvarlighetsgrad,
2. KOMMER ATT beakta dessa faktorer, liksom rådets slutsatser av den 22 januari 2019 om den årliga tillväxtöversikten och om rapporten om förvarningsmekanismen, de nationella reformprogrammen, stabilitets- och konvergensprogrammen samt rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet vid antagandet av de landsspecifika rekommendationerna för 2019,

I – FÖRDJUPADE GRANSKNINGAR

3. ANSER att de fördjupade granskningarna ger en högkvalitativ, omfattande analys av den landsspecifika situationen i varje granskad medlemsstat, KONSTATERAR att relevanta analysverktyg, kompletterade med ingående kvalitativa analyser, har använts mot bakgrund av varje ekonomis specifika utmaningar,
4. ÄR ENIGT OM att samtliga 13 medlemsstater som analyserats inom ramen för de fördjupade granskningarna (Bulgarien, Cypern, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Kroatien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Spanien, Sverige och Tyskland) har makroekonomiska obalanser av varierande slag och allvarlighetsgrad enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser,

5. INSTÄMMER i kommissionens uppfattning att alltför stora obalanser föreligger i tre medlemsstater (Cypern, Grekland och Italien),
6. NOTERAR kommissionens avsikt att fortsätta att följa utvecklingen och de politiska åtgärder som vidtas av de medlemsstater som har obalanser eller alltför stora obalanser inom ramen för den särskilda övervakningen,
7. UPPREPAR att den fulla potentialen i förfarandet vid makroekonomiska obalanser bör utnyttjas på ett öppet och konsekvent sätt som säkerställer medlemsstaternas egenansvar för förfarandet och att även förfarandet vid alltför stora obalanser bör aktiveras när kommissionen och rådet anser att detta är lämpligt, VIDHÅLLER att kommissionen, när den konstaterar att en medlemsstat uppvisar alltför stora obalanser men inte föreslår rådet att förfarandet vid alltför stora obalanser ska inledas, tydligt och offentligt bör motivera detta,
8. VÄLKOMNAR det faktum att arbetet med att korrigera de makroekonomiska obalanserna i EU har gått framåt tack vare BNP-tillväxten och medlemsstaternas politiska insatser, FRAMHÅLLER att sårbarheter kvarstår i vissa medlemsstater, särskilt när dessa är kopplade till ihållande skuldbalanser; framför allt ligger de privata och statliga skuldbalanserna kvar på historiskt höga nivåer och korrigeras inte tillräckligt snabbt, BETONAR att dessa höga skuldnivåer minskar utrymmet för att kunna absorbera framtida negativa ekonomiska chocker, FRAMHÅLLER att man måste fortsätta att övervaka utvecklingen om det finns tecken på eventuella ohållbara tendenser – särskilt om dessa är kopplade till snabba öknings av bostadspriserna och enhetsarbetskostnaderna,

9. NOTERAR att de flesta nettoskuldssatta länder har gjort stora framsteg med att korrigera sina underskott i bytesbalansen men att stora utlandsskulder fortfarande utgör en sårbarhet i ett antal medlemsstater, NOTERAR samtidigt att andra medlemsstater i stället uppvisar stora överskott i bytesbalansen, som hållit i sig med endast små tecken på minskning, UPPREPAR att medlemsstater med underskott i bytesbalansen eller hög utlandsskuld dessutom bör försöka förbättra sin konkurrenskraft och förhindra alltför stora ökningar av enhetsarbetskostnaderna; medlemsstater med stora överskott i bytesbalansen bör ytterligare öka förutsättningarna för att främja löneökningar med respekt för arbetsmarknadsparternas roll och fortsätta att prioritera genomförandet av åtgärder som främjar investeringar och gynnar den inhemska efterfrågan och tillväxtpotentialen och därigenom också underlättar ombalansering,
10. UNDERSTRYKER behovet av politiska åtgärder och ett starkt engagemang för strukturreformer för att minska obalanserna i alla medlemsstater, även när de står inför makroekonomiska obalanser som får EMU att fungera mindre väl; obalanser bör hanteras på ett varaktigt sätt som förbättrar motståndskraften och minskar riskerna, som är inriktat på de viktigaste utmaningarna och som skapar förutsättningar för hållbar tillväxt och sysselsättning,

II – GENOMFÖRANDE AV DE LANDSSPECIFIKA REKOMMENDATIONERNA

11. ERINRAR om att kommissionens fleråriga utvärdering visar att ett antal landsspecifika rekommendationer rör långsiktiga strukturella problem som det tar tid att åtgärda samt att det tar tid innan konkreta resultat uppnås, VÄLKOMNAR kommissionens fleråriga utvärdering av genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna, som visar att åtminstone ”vissa framsteg” gjorts med över två tredjedelar av rekommendationerna sedan den europeiska planeringsterminen inleddes 2011, NOTERAR att det övergripande genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna för 2018 långt ifrån är fullbordat och att reformgenomförandet fortfarande varierar mellan olika politikområden och länder, BETONAR att det krävs fortsatt fokus och ett starkt nationellt egenansvar om fortsatta framsteg ska kunna uppnås i reformarbetet,

12. BETONAR att ett kraftfullare reformgenomförande är av avgörande vikt med tanke på de ökande globala riskerna och den svagare tillväxten; finanspolitiken bör genomföras med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten, med en lämplig differentiering mellan medlemsstaternas finanspolitiska ansträngningar och med hänsyn till stabiliseringsbehoven och hållbarhetsproblemen, BETONAR i detta sammanhang att man måste motverka tillbakagångar i arbetet med viktiga strukturreformer, BEKRÄFTAR att Europa fortfarande står inför ett produktivitetsproblem med en dämpad produktivitetstillväxt som släpar efter nivån i andra utvecklade ekonomier, BEKRÄFTAR i detta sammanhang vikten av strukturreformer och investeringar, bland annat i utbildning av hög kvalitet, för att gynna innovation och digital omvandling samt underlätta spridning av ny teknik för att främja produktivitet och sysselsättning,
13. NOTERAR det stärkta fokuset på investeringsbehov i 2019 års landsrapporter och kommissionens avsikt att i de landsspecifika rekommendationerna för 2019 lägga mer fokus på hanteringen av investeringsbehoven, VÄLKOMNAR det faktum att medlemsstaterna har gjort vissa framsteg när det gäller att förbättra företagsklimatet och tillgången till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, minska de administrativa bördorna och skapa rättvisa och tillväxtvänliga skattesystem, men noterar samtidigt att framstegen med att ta itu med investeringshinder och öka tillväxtpotentialen varit otillräckliga, UPPREPAR att man bör prioritera ytterligare strukturreformer för att undanröja investeringshinder, öka tillväxtpotentialen, ytterligare förbättra den institutionella miljön och företagsklimatet, effektivisera förvaltningen och förbättra lagstiftningens kvalitet, NOTERAR behovet av att stärka den inre marknaden och därigenom främja ytterligare strukturreformer på produkt- och tjänstemarknaderna och av att reformera insolvensreglerna för att öka deras effektivitet, vilket också skulle bidra till att förbättra motståndskraften och göra det möjligt för ekonomierna att hantera chocker,

14. VÄLKOMNAR de fortsatta förbättringarna av läget i banksektorn och det faktum att andelen nödlidande lån har stabiliserats i nästan alla mer utsatta medlemsstater i euroområdet eller befinner sig i en nedåtgående trend, men BETONAR att framstegen fortfarande är ojämnt fördelade mellan medlemsstater och banker, vilket i vissa fall kräver ytterligare åtgärder i linje med rådets handlingsplan, FRAMHÅLLER också behovet av att fortsätta värna om den finansiella stabiliteten och bevara penningpolitikens oberoende,
15. VÄLKOMNAR den fortsatta förbättringen på arbetsmarknaderna men noterar att stora utmaningar kvarstår; i vissa medlemsstater är arbetslösheten fortfarande hög och ojämlikheten större än före krisen; det behövs ytterligare insatser för att minska ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten och öka kvinnornas arbetskraftsdeltagande; dessutom måste arbetsmarknaderna, de sociala systemen och utbildningssystemen anpassas för att kunna möta globaliseringens utmaningar, den tekniska utvecklingen och de demografiska förändringarna, FRAMHÅLLER i detta sammanhang behovet av ramar för löneförhandlingar som stöder lönesättning i linje med lokal och sektoriell utveckling i fråga om produktivitet och arbetslöshet, samtidigt som man respekterar arbetsmarknadsparternas nationella roll samt behovet av politiska åtgärder för att säkerställa att arbetsmarknadsinstitutionerna tillåter nödvändiga anpassningar till stöd för kompetensutveckling och omskolning och för att säkerställa en ändamålsenlig aktiv arbetsmarknadspolitik,
16. VÄLKOMNAR hur kommissionen har inkluderat den europeiska pelaren för sociala rättigheter i landsrapporterna för att bevaka resultaten på sysselsättningsområdet och det sociala området, vilket har gjort det möjligt att bibehålla inriktningen på de makroekonomiska obalanserna och de viktigaste ekonomiska reformprioriteringarna.
